

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uradništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz Rusije.

28. jan. st. št. [Izv. dop.]

Klasični jeziki že nikjer neso posebno priljubljeni, pri nas v Rusiji pa jih občinstvo kar naravnost črti. Uzrok temu je, da se ta rastlina ni posadila o pravem času in na pravo mesto, še bolj pa, da oni, ki so jo gojili, svoji nalogi neso bili kos. V drugih deželah Evrope prešli so stari jeziki takorekoč neopaženi v naš realistični vek, v Rusijo pa so jih uveli v takem obsegu, kakor so bili v „Evropi“, še le od 1870. leta naprej. Na svojo roko povabil je ranjki grof Tolstoj izza meje mlade klasike, kateri so imeli, znajući za silo razgovorni jezik, prevoditi Cicerona in Demostena. Rus je po svoji naravi kupec, realist, in tako rekoč čez noč dali so mu učitelje, ne znajoče navadno po ruski in prezirajoče, po nemškem običaji, stoječe bolj nizko v kulturi Ruse. Pozneje so si Rusi obrazovali svoje lastne filologe, učence zagranicnih prišlecev. Dajale so se tem učiteljem povsod prednosti in privilegije, in čisto se je dogodilo, da so filologi, katere je Rusija prigrela na svojih prsih, čez pleča gledali na svoje ruske sosluzivce, učitelje drugih strok, ti pa so zopet srpo gledali na privilegiovane inostrance. Jako se moti oni, kdor misli, da Rusi vsakega brata Slovana vsprejemajo s razprostrtimi rokami, a še bolj se moti oni, ki predpolaga, da so se prišli Slovani veli vselej kot taki. Razmere mej ruskimi in inostranimi učitelji mej seboj, razmere obeh vrst učiteljev z njih učenci, podobne so jako razmeram na slovenskih srednjih učiliščih.

K čemu greh tajiti? Z jedne strani ostajajo Rusi brez službe, da si so isto tako sposobni učiti stare jezike, ko inostranci, z druge strani pa, kakor sem rekel, ti inostranci zadevajo samoljubje Rusov. Pri tacihi okoliščinah moralo je trpeti le izučenje klasičnih jezikov v Rusiji in mržnja k njim rasla je v vseh slogih občinstva čedalje bolj in bolj. Ko je smrt pokosila glavna dva in jako nadarjena zaščitnika klasicizma, Katkova in Tolstega, usilila se je agitacija proti klasičnim jezikom še bolj. Dan za dnevom pisalo se je o tem, da gimnazisti onemogajo pod bremenom starih jezikov, da znanstveno postajajo topi in da se fizično ne razvijajo.

Glasovi iz občinstva neso ostali zastoj. Že h koncu lanskega šolskega leta izdalo je ministerstvo ukaz, da se v sedmem in osmem razredu znanprej imajo zadajati pismeno le prevodi z grškega ali latinskega jezika na ruski; prevodi z ruskega na ta ali drugi jezik pa se imajo opustiti.

V začetku sedanjega šolskega leta ukazalo je ministerstvo, da se ima v vseh srednjih učiliščih učiti telovadba celo uro in sicer v vrsti drugih predmetov. V Rusiji je mej prvim in drugim urokom (lekcijo) počitka 5 minut, mej drugim in tretjim 10, mej tretjim in četrtem pol ure in mej četrtem in petim zopet deset minut. Ko se je uvela telovadba, odščipnilo se je od vsake ure po 5 minut, 25 minut pa se je vzelo od počitkov, in dobilo se je za telovadbo 50 minut, kakor za druge predmete. Na tej telovadbi pa se ima obračati glavni pozor na — „vojennij stroj“, in že zdaj gimnazijci izvrstno delajo vsa vojaška dvigjenja, po „vojennoj komandě“. Za nje je izdan poseben „reglement“, čisto vojaški nemnogo skrajšan. Učitelj telovadbe je po navadi kak častnik ali pa posebno učišči se tega dela učitelj kakega predmeta. Na gimnazijskih dvorih slišimo zdaj boben ali pa trobento, in k časti ruskih dijakov bodi rečeno, da jim ta vojenščina jako dopada. Ko jim bode treba stopiti v vojaško službo, znali bodo vežbanje (ekserciranje) že natanko.

No „vojennaja gimnastika“ upeljana je tudi v vsa druga učilišča, celo v narodna. Ta novost je dovolj karakteristična. Ona dokazuje, da oni, ki imajo v rokah usodo narodov, na večni mir ne mislijo.

No i v tem, da se je od klasičnih jezikov odtrgalo po pet minut od vsake ure, sovražniki klasicizma ne vidijo še polajšanja bremena učeče se mladine. Posledica tega je bila, da se je zbrala pri ministerstvu narodnega prosvetčenja komisija, ki ima popolnoma predelati učni načrt gimnazij. Dozdaj zvedeli smo le to kategorično, da se imajo gramatične zahteve po starih jezikih zelo skrajšati. Tako skrajšanje pa se da le misliti tako, da se bode tudi število tedenskih učnih ur skrčilo. Govore, da se bode dalo več časa za pouk v ruskem jeziku, v novih jezikih in v realističnih predmetih. Davno se slišijo že pritožbe, da posilno učenje klasičnih je-

zikov pridi slog materinega jezika. In res večkrat čitamo v učeniških zadačah take ruske obrate, ki takoj kažejo, da so vzeti iz frazeologije klasičnih jezikov. Učenec, ki je v teku vsega gimnazijskega tečaja od vsega srca in od vse duše črtil latinščino in grščino, katere po okončanju tečaja za vselej vrže od sebe, piše nekak neruski ruski jezik. Čitati v gimnaziji mnogo ni mogel, mučil se je s predmeti, ki mu neso bili po duši; pa latinski in grški se ni naučil, svoj materin jezik pa si je spridil.

Kako gledajo na stvar v Rusiji, kjer se učenec vseh predmetov uči z začetka gimnazije do konca vseučilišča v svojem materinem jeziku, in kjer že učenci četrtega razreda gimnazije odlično prevajajo n. pr. Ostromirovo Evangelije!

Kako more biti z materinim jezikom pa tam, kjer se uče ravno tisti klasični jeziki, kjer se uči botanika, zoologija in mineralogija, katerih v ruskih gimnazijah, kakor tudi logike in psihologije, ni! — Kako more biti z materinim jezikom, pravim, tam, kjer se vsi predmeti uče na tujem jeziku, razen materinega jezika in zakona Božjega?!

Ali mi pravo čudo, da Slovenci, ki so hodili po tem trnjevem potu, sploh umejo pisati po slovenski? Ali se more šteti v zlo, ako vidimo v naših spisih germanizme na vsakem koraku. Koliko življenjske sile mora imeti narod, ki pri vsem tem, da se mu takoj posle mleka uliva tuj jezik na vse mogoče načine, ni še pozabil govoriti in misliti na materinem jeziku?

Ako se v Rusiji, kjer se uči vse na rodnem jeziku, priznaje, da ruski obrazovani človek še premalo misli po ruski, koliko bolj trebalo bi, da bi Slovenci z vsemi silami skrbeli, da pridobe vse svoje naravne in zakonske pravice glede svojega jezika.

Indiferentizem v tem oziru je vnebovpijoč greh! Potiskanje nazaj svojega jezika in lovljenje tujega pa je naravnost pripisati ali nekvalifikovane gluposti ali pa skritej ljubezni k nemščini. Kdo odreka vse lepote nemškega jezika, vso korist, ki jo ima tisti, ki ga zna? No pravemu domoljubu mora biti vender svoj materini jezik drag nad vse! V tem naj Slovencem služijo v primer bratje Rusi.

Kudejar.

LISTEK.

Prah.

(Misli na pepelnico.)

Prah si in prah bodeš! —

Katoliška cerkev je jako primerno upeljala v svoje cerkvene obrede iz pradavnih časov običaj, v znamenje resnega premišljevanja in tuge s pepelom potresati si teme; kajti, akoravno gospodar vsem stvarjem na zemlji, naj bi človek v posebnih časih se domišljal, da je — prah in pepel! — In gotovo ni bolj pripravnega časa za tako premišljevanja, nego na konci vseh razkošnih veselí, balov, maškarak itd., t. j. začetkom pōsta! —

Todá vrnimo se k našemu predmetu, k razpravljanju o prahu!

Kaj in od kod je prah, in je-li našemu zdravju škodljiv?

Prah imenujemo male, vidne in nevidne dele one snovi, iz katere je sestavljena naša zemlja in vsa druga po vsemirji plavajoča telesa. Prah ima razna imena n. pr.: cvetlični, sobni, cestni, vodni,

kozmični itd. Ker so prva poimenovanja splošno znana, govoriti nam bode le o poslednjem imenu. Kaj zaznamujemo z besedo: „kozmični prah? — Beseda je grškega izvora in pomenja: vse vesoljno stvarstvo — svet. Ali bolje ti bodem razložil ta pojem, dragi čitatelj, posredno. Gotovo si že sedel pred rojstno hišo v družbi roditeljev in domače družine v jasnih jesenskih večerih ter gledaje na krasno, zvezdami obsejano nebo potopil se v resne misli. Družba se je razgovarjala o vremenu, letini, nujnih opravilih, o vojni, itd. — kar se utrne velika, krasno se lesketajoča zvezda in se pustivši svetlo pot za seboj zgubi v vesoljnosti! „Bog se usmili vernih duš v vica!“ je dejala tvoja verna mamica ter se prikrizala, kar so tudi vsi drugi naredili. Mej prostim ljudstvom je razširjena prazna vera, da ima neki vsak človek svojo zvezdo na nebu, dokler živi. Pri smrti dotičnika utrne se njegova zvezda in potōne v večnost!

Ti utrinki, osobito v jesenskem času mnogo številnejši, nego sicer, neso zvezde, nego le mali kosčeki, deli raznih, v vsemirji nabajajočih se teles. In ko pridejo bliže zemlji, potegne jih ta na se in užgejo se radi neizmerne naglosti. Nekateri se raz-

počijo v zraku in posamezni delci — prah — se razprše po zemlji. To tedaj zovejo učenjaki; kozmični prah! —

Oni na milijone in milijone broječi utrinki padajo na zemljo po dnevu in po noči, in na vse kraje našega planeta. Ako pomislimo, da sta dve tretjini naše zemlje z vodo pokriti, — potem si lahko predstavljamo, koliko one nadzemeljske snovi — prahu — pade v morje! Nemška ladija, „Gazelle“, mereča globino Tihega morja, našla je na dnu rudečkasto glino, o katerej mislijo učenjaki — no ne vsi, — da je sam „kozmični prah“.

Odgovoriti nam je na drugo vprašanje: je-li prah škodljiv našemu zdravju? —

Zdravniki in razni drugi učenjaki so preiskovali na pr. prah po sobah s povekševalnim steklom in našli, da je baš on pravo gnezdo različnim bacilom, t. j. kalem vsakoršnih nižjih bitij, katera škodujejo človeškemu zdravju, v prvi vrsti organom, s katerimi dihamo!

Po vzduhu vse mrgoli tacihi malib organskih bitij, katera more zanesti veter z jednega kraja, da celo iz jednega dela sveta, v drugi. Ne davno je bilo čitati po naših novinah, da je nova, neljuba

P. S. V januarji začela so se zbirati „dvorjanski sobranija“. Jedno za drugim prosi vlado, da bi se grški jezik popolnoma odpravil, latinski pa kolikor mogoče skrtil na ruskih gimnazijah. Gimnazijo v Kerči hoče predelati v višje poljedelsko učilišče, institut starih jezikov v Nežinu, kjer se je nekdanji učil znameniti pisatelj Gogolj, vlada misli preobrazovati v politehniko.

O majorja Panice zaroti.

„Narodni Listy“ imajo v Belemgradu stalnega dopisnika, ki jim prav marljivo poroča o dogodkih na balkanskem poluotoku in je, kakor je videti, jako dobro poučen. Zadnji njegov dopis o najnovejši bolgarski zaroti slove:

„Ni veliko manjkalo, da bi bili pred osmimi dnevi mej zidovi srbskega glavnega mesta pozdravljali princa Ferdinanda Koburškega, vračajočega se iz „bolgarske pustolovine“ v tihotni Ebenthal pri Dunaji. Da ni zarota majorja Panice buknila prehitro na dan, mogel bi že sedaj princ Koburg ustno poučevati grofa Kalnokyju ob odnošajih bolgarskih.

To, da se nekateri listi, kakor Sofijska „Svoboda“ in Dunajska „Neue freie Presse“ v potu obraza svojega trudijo, dokazati, da je zarota bila glavno delo ruske diplomacije, vzbuja tukaj le sožalni posmeh. Poznavajoč dobro bolgarske razmere, moremo mirne duše trditi, da so skoro vsi dostojanstveniki vojske bolgarske na strani majorja Panice, in da so se tudi ostali dostojanstveniki od princa Koburga odvrnili.

Minister predsednik Stambulov užival je doslej kot glava liberalne stranke neizmerno popularnost, katero pa je izgubil samo radi tega, ker se je s princem Koburškim popolnoma identifikoval. Najodličnejši možje liberalne stranke odpali so od njega in se pripravljajo za krepko opozicijo. Tako n. pr. je podpredsednik „sebranja“ gosp. Avdunov ustanovil v južni Bolgariji močno opozicijo ter izdaje sedaj svoj dnevnik „Plovdivskega kurirja“, ki je glasilo opozicije.

Časopisi, stoječi na strani princa Koburga, dovoljujejo si dvojno nepravilnost: prvič kažejo Panicevo zaroto kot malovažno stvar, drugič pa so toli drzni, da vso zaroto proglašajo za neuspelo delo ruskih spletk.

Po informacijah, ki jih je tukajšnja vlada dobila z verodostojne strani, je vsa bolgarska vojska in vse prebivalstvo polno mržnje in preziranja proti princu Koburgu, kateri se brez dvojbe nikakor ne bode dolgo držal na prestolu. In ako se mu posreči — na kakšen drug način — da si učvrsti svoj omahljivi položaj, bode to le za malo časa. V vojaških krogih bolgarskih prorokujejo njegovej vladi samo še nekoliko mesecev. Torej major Panica nikakor ni osamljen, marveč ima mnogobrojne pristaše v vsej vojski. Hudo bi se varal oni, ki bi mislil, da je z zaporom Panice in njegovih somišljenikov zarota udušena popolnoma. Da bi se to doseglo, trebalo bi skoro vse bolgarske dostojanstvenike spraviti pod ključ, iztirati jih iz vojske, pa niti tedaj ne vem, bi se li dosegel namen, ker mu je tudi prosti narod nasproten.

Govoriti torej o „ruskeji intrigi“, pravi se, varati samega sebe in zaslepiti oči drugim. Da so

bolezen, hripa, bila zanešana po vetrovih iz kitajskega cesarstva! Tam so bile preteklo leto silno velike povodnji, po katerih je utonilo veliko sto tisoč ljudij in živalij, kojih neso zagrebli! — Zrak se je okužil mijazmami, koje so potem vetrovi prinesli k nam — in ti so prouzročili — baje hripa! — Da je prah škodljiv zdravju, pravi nam statistika, po kateri poizvedamo, da neprimerno več odstotkov onih ljudij, delavcev, umrje, ki morajo delati po fabrikah, malinih, sploh v prašnem prostoru, nego onih, ki delajo na prostoru, če tudi v nezdravem zraku!

Iz ravno izstih uzrokov izbacivajo modne, suhe šopke iz soban bogatinov, ker se je našlo in dognalo, da so bili ravno ti — Makártovi šopki — sama pristna vada za prah in mijazme! —

Najbolj zdrava stanovanja so torej tista, koja se dajo z mokro cunjjo čistiti in jih ni treba pometati; kajti s pometanjem se le vzdiguje prah in tako je stanovanje nezdravo.

Stari Rimljani so imeli kamenita tla — mozaik — v svojih stanovanjih.

Prah ni le sam na sebi škodljiv v suhem stanju, ampak okuži nam tudi jedi, pijačo, vodo.

ruskega vinskega agenta v Ruščuku zaprli, ni v nobeni zvezi z zaroto, ker se na prvi pogled vidi, da so tega poštenega moža zaradi tega priprli, da bi plitkoumci mislili, da so Rusi Panico najeli, da napravi zaroto proti vladi.

Major Panica bil je, kakor je vsemu svetu znano, najgorečnejši zagovornik in takorekoč stebber dobe Stambulova. Zjedinjenje obeh bolgarskih dežel je njegovo delo, nanj prišla je tudi druga, večja naloga, — da spoji Makedonijo z Bolgarsko.

Rusiji udani življi doslej neso premenili taktike svoje; kakor Rusija, tako so tudi oni rezervirani ter čakajo samo ugodnega časa, da se abnormalna zgradba vlade bolgarske sama ob sebi zruši. Aktivni življi v Bolgarski, namreč sedanja opozicija, so večinoma bivši Stambulovci, odcepivši se od njegove stranke, čemur se noben pameten človek čuditi ne more. Izmej Cankovcev ni bil nihče v zaroto zapleten, dočim se o Radoslavovcih trdi, da so nekoliko sodelovali pri tem pustolovstvu, a dokazati se jim tega ne more.

Hišna preiskava pri Radoslavovu bila je brezuspešna, tako da proti njemu ni najmanjšega dokaza, da je imel svoje prste v tej zadevi.

Stranka Cankovljeva, še bolj pa frakciji Karavelova in Radoslavova neprestano trde, da jim ne treba ne zarot ne pustolovstev, da kažejo svojo opozicijo proti Koburšanu. No, zarota majorja Panice in polkovnika Nikolajeva priča jasno, da je sredi dosedanje vlade nastala še jedna nova, močna opozicija, da je vladna stranka na robu propasti, princ Koburg pa sicer še na prestolu, a na jako omahljivem in trohljivem. Kadar se na vzhodu, vzlasti pa v toli malej državi, kakor je Bolgarska, v boji proslavljena vojaška stranka vzdigne proti svojemu vladarju tujega rodu in veroizpovedanja, je to znamenje, da bode skoro odzvonilo njegovemu vladanju.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 19. februarja.

Kakor znano, je državni zbor minoli teden rešil zakon ob avtonomiji židovskih občin. Protisemiti so hudo napadali žide, ki so se morali sami zagovarjati. Levičarski vodje kristijanske vere, ki so dosedaj vselej tako radi se potegovali za žide, so sedaj molčali. Plener in Herbst se nista potegnili za žide, da, še celo dr. Kopp je molčal. Židovski bogatini so baje malo nevoljni, da kristijanski levičarji neso imeli besede zanje.

V Launu na Češkem se bode baje osnovalo novo češko okrožno sodišče, ker se bode več čeških okrajev izločilo iz okolišev nemških okrožnih sodišč in se bode zatorej moralo osnovati jedno novo okrožno sodišče.

Jutri bode odbor mladočeških zaupnikov naznanil staročeškemu klubu svoje mnenje o nemško-češkem sporazumljenju. Kakor se da iz pisave mladočeških listov posneti, izrekli se bodo Mladočehi proti sporazumljenju. Hkratu hočejo pa izdati oklic na češki narod, v katerem ga bodo pozivljali, da naj se izreče proti sporazumljenju.

Poljedelski minister grof Falkenhayn bode baje v kratkem dal ostavko svojo in bode na njegovo mesto imenovan grof Osvald Thun. Falkenhayn je konservativec in se bode umaknil zaradi premenjenega položaja. Thun je pa liberalac in se je bil udeležil Dunajskih konferenc. Ker se

Ako nam je torej izvestno, da se po prahu — ali s prahom razširjajo vsakoršne nalezljive, kužne bolezni: difteritis, malaria, kolera — koliko bolj si sprijamo sami zrak, vodo in zemljo, na kateri bivamo, s tem, da svoje drage mrtve zakopavamo v zemljo, jih prepuščamo, da jih jedo gnusni črvi, mesto, da bi jih liki stari, kulturni narodi — sežigali! — Ogenj očisti vse, — ne samo zlato!

Ko se bodo ljudje vedno bolj in bolj množili, prišli bodejo naši potomci do prepričanja, da se kužne, nalezljive bolezni le jedino s tem odvrčajo, da se mrlič sežigajo. *)

Potem bodo imeli v posebnih kapelah ali svetiščih shranjene predrage ostanke svojih ljubkih ranjnih in tedaj še-le bodo imele one, zgoraj napisane besede, govornice našim potomcem — po njihovem svečeniku — v njih maternem, slovenskem jeziku na pepelnično sredo pravi pomen, glaseče se:

„Pomisli človek, da si pepel,
In v pepel se spet povrneš!“ —

J. J. Stephanos-Katolikos.

*) O tem so mnenja še zelo različna, kakor tudi razlogi, ki se „pro et contra“ navajajo. Uredn.

grof Taaffe sam bolj nagiba na liberalno stran, bodo potem v ministerstvu štirje liberalci. S časom se bode ta potem že umaknila še baron Pražak in pl. Dunajevski in imeli bomo čisto levičarsko ministerstvo.

Vnanje države.

Grški patrijarhat v Carigradu je vprašal bolgarsko vlado, predno je imenoval Potiusa metropolitom v Plovdivu, ali bi jej bil po godu. Temu koraku se pripisuje v Sofiji politični pomen. Do sedaj ni hotel patrijarhat občeovati z vlado, katere ni priznavala Rusija. Bolgarska vlada misli, da je višja pravoslavna duhovščina v Carigradu se preverila, da se stanje kneza Ferdinanda vedno bolj utrjuje. Novega metropolita bode knezu predstavil minister Stransky.

Ukaza nemškega cesarja glede zboljšanja stanja delavcev ne bode imela nikakega uspeha. Druge evropske države ne marajo dosti slišati o mejnarodni konferenci, katero je hotela sklicati Nemčija, da se posvetuje o varstvu delavcev. Francija je odgovorila na dotično vprašanje nemškega veleposlanika, da se ne more odločiti, dokler ne dobi natančnejših pojasnil o namenu konference. Tak odgovor zmatrajo politični krogi za odklonitev nemških predlogov. Anglija in Belgija pa nista še odgovorili, a se misli, da se konference ne udeležita.

Angleške kolonije v Avstraliji, ki so toliko samostojne, da imajo svoje ministre in parlamente, bodo mej sabo stopile v tesnejšo zvezo. Še letos bodo volile odposlance za odbor, ki bode sestavil ustavo za to zvezo. Potem bodo imele skupen centralni parlament in skupno centralno vlado. Organizovane bodo podobno, kakor Zjedinjene države v Ameriki, samo da bodo še pod vrhovno oblastjo angleške krone.

Maskarada „Sokolova“.

Mej predpustnimi vesellicami Ljubljanskimi zavzema že dolgo vrsto let maskarada „Sokolova“ jako odlično, sme se reči, prvo mesto. Maskarada „Sokolova“ je dostojni zaključek predpustnej dobi, vrhu tega pa leto za letom tako fino prirejena in tako mnogobrojno obiskana, da se je vsakdo, kdor je povabljen, že naprej veseli, in da jo, ker je odbor glede vabil jako previden in skropulozen, pohaja le odličnejše občinstvo.

Vse svoje prednice pa je prekosila včerajšnja maskarada. Mogoče je sicer, da je pri kateri prejšnjih maskarad bilo nekoliko parov več, a tako krasnih mask in v tolikej obilici ni bilo še nikdar, kakor včeraj. V tem so bili vsi soglasni, ki se že nekoliko let udeležujejo prelepih teh vesellic.

Ker je letošnji predpust vesellicam bil sploh neugoden, si nekateri tudi od maskarade neso kaj posebnega obetali. A sedanje vodstvo Sokolovo pokazalo je tudi tem povodom, kakor že pri mnogih drugih prilikah, da stvar korenito umeje. Poprijelo se je maskarade z energijo in vstrajnostjo in pripravilo nam velelepo zabavo, na kateri so mu vsi udeleženci srčno hvaležni.

Že pred 8. uro zvečer začeli so se polniti z raznimi rastlinami, zelenjem, zrcali in krinkami ukusno okrašeni prostori in kmalu bila je zabava v najlepšem tiru, dasi je največje skupine bilo še pričakovati. Ta pa je došla ob 9. uri. Ob sviranju priljubljene Sokolske koračnice prikorakali so najprej Sokoli, za njimi pa osemnajst parov v fino prikritih in bogatih slovanskih narodnih nošah. To bila slikovita, dražestna skupina! Teško je bilo odločiti se, komu priznati prednost. Lep je bil prvi par, a lepi so bili tudi vsi naslednji, vsak se je po svoje odlikoval, vsak predočeval je gledalcem izvrno krasoto slovanskih narodnih noš. Zastopana so bila slovanska plemena s severa in juga. Za poljskimi plemenitniki vrtili so se bogatinski Rusi, junaški Srbi in Črnogorci, krepki Bolgari, izmej Slovencev pa čvrsti gorenjski fantje in Belokranjci, vsak s svojo krasno drugarico. Po sprevedu po dvorani plesala je slovanska skupina z izredno preciznostjo narodno „Kolo“, katero je občinstvu nenavadno prijalo.

Slovanska skupina bila je izvestno najlepša, kar jih je dozdaj bilo v čitalnici Ljubljanski in popolnoma se strinjamo z željo, ki jo je starosta g. Hribar mej počitkom v steklenem salonu izrekel, da bi se vsi člani te skupine dali fotografovati v trajni spomin na ta prelepi večer.

Poleg slovanske skupine vzbujali so občno pozornost zlasti lično opravljeni in jako živahni in šalji hudički, ki so neumorno švigali po dvorani. Člani te skupine se vsako leto odlikujejo s svojo živahnostjo in dovptnostjo.

Tretja večja skupina bili so Sokoli, preoblečeni v „clown-e“, ki so sredi mej plesalkami in plesalci kazali svojo vratolomno spretnost, naposled

pa se prelevili v atlete in na bradljah z občudovanja vredno smelostjo predstavljali Eifflov stolp in druge jako težavne vaje, ki zahtevajo jeklenih mišic.

Izmej posamičnih mask imenovati nam je miljenko (favoritin), v belo svileni z zlatom vezani opravi. Po splošnem mnenju bila je to najlepša, najelegantnejša maska. Krasna bila je ponosita Bosanka, v pristni, s srebrom in zlatom pretkani obleki, Kranjice v pečah in v avbah, s pisanimi krili in srebrnimi sklepanci in razne druge maske in domini, katerih število je bilo preveliko, da bi vsako posebej mogli omenjati.

Izmej političnih mask zanimal nas je v prvi vrsti „Bismarck“. Bil je po naravi pogojen in s svojim ploščnatim pokrivalom in dolgocevnno pipo zelo karakterističen, le postava bila je nedostatna, ker je železni kancelar, kakor znano, orjaške rasti. Posebno zanimiva bila je časnikarska skupina. Mejtmi v prvi vrsti stara „Soča“, oziroma gospod Mahnič, s cilindrom na glavi z jako dolgim nosom, katerega je, kakor nam je napis pripovedoval „od „Mir“-a“ dobil, z italijanskim orjaškim redom za uničenje slovenskih narodnih društev in obligatnim, dobro označenim „krvavim stegnom“, držeč v jedni roki šop zaupnic z mnogimi milijoni podpisov, z drugo pa krepko gorjačo, s katero je že „vse pobil“.

Stara „Soča“ vzbujala je mnogo veselosti. Poleg nje pa so bili zastopani tudi še drugi listi: „Zgodnja Danica“, „Slovenski Narod“ in „Brus“. Dovtipne predstaviteljice teh listov priredile so za ta večer posebne izdaje v pomanjšani obliki in samo dve mali strani obsežne, „Zgodnje Danice“ posebna izdaja bila je zaplenjena, kar se je menda „Danici“ prvokrat pripetilo. Zaradi tega si maska „Zgodnja Danica“ ni znala drugače pomagati, nego da je na korist „Sokolskemu domu“ prodajala „Slovenski Narod“ in „Brus“, in menda ne brez uspeha, ker se je vsakdo veselil, da so vsi ti listi ta večer postopali tako složno in v pravi kolegijalnosti.

Dveh mask še ne smemo pozabiti, ker sta bili zelo originalni. Prvi prikazal se je milijonar. To je bila velika z motvozom zavezana in zapečatena vreča z napisom 1.000.000 gld. Dotičnemu gospodu pa uloga milijonarja ni dolgo ugajala, vročina v vreči morala je biti neznosna in milijonar se je kmalu izgubil. Druga maska pa je bila izvrstna karikatura nemškega učenjaka, kakeršne često vidimo v „Fliegende Blätter“. Velikansk cilindar, pokrivaloč dotičnika do pasu, pod cilindrom orjaška glava z dolgimi kodri, vse to pa na nožicah le nekoliko centimetrov dolgih. Čudna ta podoba z velikimi gibočimi očmi in ustami napravila je mnogo efekta, a vročina prisilila je tudi njenega nositelja, da se je kmalu umaknil.

Našteti bi bilo še celo vrsto drugih karakterističnih in elegantnih mask, a nedostatek prostora sili nas h koncu. Prepričani smo, da nam nihče tega ne bode štel v zlo, ker ni posebe imenovan, ker vsacega teši prijetna zavest, da je po svojih silah pripomogel k skupnemu zares sijajnemu uspehu.

Glede udeležbe omeniti nam je še to, da so vsi prostori zgoraj in spodaj bili prenapolnjeni in da je v dvorani bila uprav tropiška vročina. Prvo četvorko plesalo je okoli 130 parov, četvorko ob 3. uri zjutraj pa še 102 para.

„Slovanska skupina“ in še nekaj druge gospode sešlo se je mej pričetkom po polnoči v steklenem salonu, kjer je bilo prirejenih 50 kuvertov, kjer so starosta Hribar, dr. Hudnik in dr. Gregorič pripijali članom te skupine, narodnim krasoticam in roditeljem. Prizor v steklenem salonu bili je v resnici slikovit in nam bode nepozaben.

Maskarado počastil je polkovnik domačega pešpolka g. vitez Gariboldi z mnogimi gospodi častniki, župan Grasselli, ces. svetnik Murnik, drž. poslanec dr. Ferjančič in več deželnih poslancev, mestnih odbornikov in svetnikov trgovinske zbornice i. t. d.

Včerašnjo maskarado, trajajočo do 6. ure zjutraj, zabeleži naj si „Sokol“ v svojo zlato knjigo. Ne le, da je bil uspeh toli sijajen, zdi se nam potrebno zlasti poudarjati to, da se je pri veselici kazal povsod slovenski značaj, in to kakor v govoru, tako tudi v izvirnih in krasnih nošah. „Sokolu“ in njegovemu izbornemu vodstvu bodi na tem najiskrenejša zahvala.

Domače stvari.

— (Uspehi lastne režije.) Kakor znano, sklenil je deželni zbor kranjski v seji dne 18. oktobra 1888, da se uvede lastna režija za pobiranje samostojne deželne naklade na žgane opojne tekočine. Kako koristen za našo ožjo domovino je bil ta sklep, razvidno je iz nastopnih števil. Leta 1889., ko se je lastna režija začela, bilo je 187.050 gld 98 kr. kosmatega dohodka, stroškov pa 37.011 gld 97 kr, torej ostane v preteklem letu deželi čistega dohodka 150.039 gld. 01 kr.

— („Glasbene Matice“) šola je po navadi dovršila 1. polulete šolskega leta 1889/90. in učenci so dobili spričevala. Ta izvrstno urejena in ravnanja šola ima od leta do leta več učencev in vodstvo je žalibog ob začetku letošnjega šolskega leta moralo zaradi že prenapolnjenih prostorov veliko učencev odkloniti. Poučujejo jeden ravnatelj, dve učiteljici in trije učitelji, in sicer učé vsa godala, zbirno in solo petje, klavir in najvažnejša trobila in piskala. Vsi učenci se obligatno učé glasbene teorije, oziroma harmonije. Posebno važno je, da dobro prospeva pred tremi leti ustanovljena šola za trobce in piskače. Koliko uspehov je že dosegla, dokazal je predlanski šolski koncert, in nje vedno več napredek dokazujejo tudi letni izpiti. Žal, da ni bilo mogoče zaradi malih dohodkov dozdati popolniti tega oddelka, kakor bi bilo treba, mislimo pa, da bi tukajšnjim društvom bilo v korist ter tudi za napravo mestne godbe zelo važno, ako bi se pristojni krogi bolj živo zanimali za to umetnost. Posebno priporočamo roditeljem, naj sinove svoje pošiljajo v šolo za trobce in piskače, ker smejo nadejati se dobrih postranskih prisluzkov, če se bodo pridno in vztrajno učili. — V glasbeno šolo hodi sedaj 170 učencev, moški zbor, poleg katerega je posebna zborška šola, šteje 80 pevcev, vseh učencev in frekventantov je torej skupaj 250. — Navzlic blagodarnosti visoke vlade, slavnega deželnega zbora, slavne občine in kranjske hranilnice mora društveni odbor zelo varčno ravnati in gospodariti s primerno prav malimi sredstvi za vzdrževanje tako velike in tako važne šole, ter mora sosebno učiteljstvo biti požrtvovalno, da zadostuje mnogostranskim in napornim učnim zahtevam.

— (Muzejsko društvo) ima v soboto dne 22. februarja ob 6. uri zvečer v bralni sobi „Rudolfina“ shod, pri katerem bode predaval gosp. profesor Julij Wallner „o zadruzi Ljubljanskih podobarjev in slikarjev v XVII. veku“. Pristop je prost.

— (Iz Kamnegorice) se nam piše 18. februarja: Danes je bila sv. maša zadušnica v tukajšnji farni cerkvi za 12. t. m. v Trstu umrlo gospo Wilhelmino Adelo Tomanovo, soprogo ces. svetnika in veletržca gospoda Antona Tomanova v Trstu. Pri maši so bili navzočni srenjski odborniki in šolska mladež in veliko vernikov iz domače vasi in okolice. Po maši razdelil je tukajšnji župan 150 gold. in farni urad 50 gold. mej ubožce in je ti znatni svoti v to svrhu poslal preblagorodni gospod Toman. Kamnagorica izgubila je v ranjci blagi gospej nenadomestljivo dobrotnico. Bodi za šolo, cerkev ali drug blag namen, vselej je pripomogla z zdatnimi svotami. Vsako leto je razdelila mnogo obleke nalašč za to narejene, novcev in drugih stvari mej ubožce, često jih v svoje stanovanje pozivala, da jih je obdarovala. Ko je došla tožna vest o njej smrti in je mrtvaški zvon zapel, zaplakali so reveži po vasi in molili za svojo dobrotnico. — Večna luč naj ji sveti!

— (Gosp. F. S. Vilhar) nam piše iz Gosića: Ker so nekatera slovenska pevška društva (v Trstu in Rojanu) nedavno na programu imela „Bojno pjesmo“, koja je jedna mojih najpopularnijih skladab, z nepravim imenom avtorjev, — prosim Vas najuljudneje, da to v cenjenem listu svojem javiti izvolite; besede tej kompoziciji je napisal Josip Milaković, katerega ta društva krivo zmatrajo za skladatelja te davorije.

— (Iz Budimpešte) se nam piše: Minister notranjih zadev ni potrdil sklepa mestne občine v Požunu, katera je bila dala dovoljenje Dunajskemu društvu „Flamme“ sezidati krematorij, t. j. napravo za sežiganje mrličev. Minister je podkrepil svoj odklon s tem, da je fakultativna upejljava sožiganja mrličev v najožje zvezi z občnimi

koristmi ter potrebuje natančnega posvetovanja — radi tega minister sedaj ne more dati dovoljenja.

— (Jakob Gantar) iz Žirov, ki je v noči od 17. na 18. jan. t. l. blizu Daruvara usmrtil Lovrenca Podobnika in mu odvzel srebrno uro in 2 gld., ni bil pri obravnavi dne 17. febr. t. l. obsojen, ampak je k. sudb. stol v Požegi odredil lečniško motrenje istega, ker je nastala sumnja, da li je obtoženec pri zdravi in čisti pameti, ali mu je duh omračen. — Branil je Gantara odvetnik g. Franjo Toplak.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Novo Mesto 18. februarja.* V Novem Mestu podpisali: Pintar 500, Gerdešič 400, Pauser, Skaberne po 300, Schwarz, Gustin, Luser, Ogorevc, Riefel, Seidl, Surc, Božič po 200 gld. za dolenjsko železnico, drugi po 100 gld.

Brno 18. februarja. Umrli je baron Hein, bivši justični minister.

Budimpešta 18. februarja. Povodom smrti Andrassyjeve razobešene so na javnih in zasobnih poslopih črne zastave. Truplo Andrassyjevo pripelje se 20. t. m. semkaj, blagoslovljeno bode najbrže v petek dopoldne, potem pa se s posebnim vlakom pelje v Tereber.

Beligrad 18. februarja. Trgovinski minister zahteval bode od skupščine 120.000 dinarjev za črnogorske priseljence.

Višnja Gora 19. februarja. Do sedaj podpisana vsota 2600 gld. za dolenjsko železnico.

Budimpešta 19. februarja. Cesar poslal s posebnim kurirjem ročno pismo grofinji Andrassyjevi, v katerem pravi: V pokojniku, v katerem domovina oplakuje jednega svojih največjih, najboljših sinov, obžalujem tudi jaz, bolešno zadet, izgubo svojega ljubljene, zvestega državnika, ki je bil s svojim visokim duhom in viteškim značajem celo vrsto let izmeji mojih najboljših svetnikov in katerega visokim, resnično državniskim zaslugam je v vsej monarhiji stalno priznanje zagotovljeno.

Dunaj 19. februarja. „Wiener Zeitung“ objavlja zakon o varstvu znamk.

Pariz 19. februarja. „Gaulois“ zabeleži vest, da se bode vojvoda Orleanski na podlagi pomiloščenja, katero se bode stoprav po njegovem odhodu objavilo, danes čez mejo spravil. Vlada hotela je s tem preprečiti demonstracije.

Pariz 19. februarja. Časniki poročajo iz Saint Etienne-a: Shod rudarjev sklenil splošni strajk v premogovih jamah družbe St. Etienne-ske in naročil odposlancem rudarjev drugih družeb, da pričnejo jednako postopati.

* Za včerašnjo številko prepozno došel. Ur.

Razne vesti.

* (Knežja poroka.) V Peterburgu se je dne 14. t. m. v navzočnosti carja in carice in drugih članov carskega doma poročil vojvoda Meklenburg-Streliški, poročnik ruske gardne artilerije, sin pokojnega vojvode Jurija in velike kneginje Katarine, z gospodično Vanljarsko, katerej je veliki vojvoda Meklenburg-Streliški podelil naslov grofinje Karlov.

* (Svetečo topovo kroglo) izumel je ruski častnik in jo je poskušala te dni posebna komisija. Take krogle se bodo rabile zlasti v pomorske vojne, če bode treba posvetiti, kje je sovražno brodovje. Poskusi so pokazali, da je svetloba tako velika, da je kaj lahko opazovati in svetljati na sovražno brodovje po noči, vsekako je intenzivnejša nego dosedaj rabljena električna luč. Če zadene taka krogla na ladjo, se razleti in njeni razbeljeni kovinski deli zažgo ladjo.

* (Razrušena rodbinska sreča.) V Pragi obsodili so poštnega sluga Zavadila, ker je oropal več pisem njih vsebine, v jednoletno ječo, zaprl ga pa niso precej. Njegova soproga se je zaradi tega otrovala, on se je pa skušal ustreliti, pa se je le močno ranil in sedaj leži v bolnici, kjer bode najbrž umrl. Zavadil ima štiri majhne otroke.

* (Strašna sodba.) V Crawfordvillu je revno deklico blizu njenega stanovanja nekdo napal in umoril. Sosedu so zasledovali morilca, ga prijeli in prinesli k mrliču, kjer so mu najprej odsekali roki, potem nogi, nazadnje pa glavo.

* (Mrliča v gozdu.) V gozdu pri Tobelbadu na Štajerskem našli so dva mrliča, poleg njiju je ležal revolver. Spoznali so, da sta mrtveca natakali Zuman z Ogerskega in Ludovika Rauschl,

sluge hti iz nekega sela blizu Gradca. Sodi se, da je natak nar najprej ustrelil ljubico svojo, potem pa se sam usmrtil.

Trajalni zdravilni uspeh. Vsakršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členkih vspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvor. založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 2 (55-2)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-0)

Tuji:

18. februarja
Pri **Maličih**: Ubni iz Prage. — Muskat, Ilek, Kret z Dunaja. — Kandolini iz Kranja. — Plantan iz Radovljice. — vitez Tonello, Stramare, Wahlfart iz Trsta. — Schiebel Breitenau. — Majdič iz Celja.
Pri **Avstrijskem cesarju**: Trost iz Studenca. — Kavčič iz Postojne. — Dopler iz Mokronoga. — Tuša iz Sarajeva. — Pegan iz Vipave.
Pri **južnem kolodvoru**: Hojan iz Godoviča.
Pri **bavarskem dvoru**: Binder iz Celja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
18. febr.	7. zjutraj	742.9 mm.	-6.2° C	brezv.	megla	
	2. popol.	742.3 mm.	5.0° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	743.3 mm.	0.4° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura -0.3°, jednaka normalu.

Dunajska borza

dné 19. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danés
Papirna renta	gld. 88.97	—	gld. 88.80
Srebrna renta	89.05	—	88.85
Zlata renta	110.45	—	110.50
5% marčna renta	101.80	—	101.70
Akcije narodne banke	932. —	—	932. —
Kreditne akcije	321. —	—	321.75
London	119. —	—	118.95
Srebro	—	—	—
Napol.	9.43 1/2	—	9.42 1/2
C. kr. cekini	5.59	—	5.59
Nemške marke	58.07 1/2	—	58.12 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	178	50
Ogerska zlata renta 4%	103	45	—
Ogerska papirna renta 5%	99	40	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	25	—
Kreditne srečke	100 gld.	183	50
Rudolfove srečke	10	19	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	165	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. . . .	—	—	—

Vabilo

VIII. rednemu občnemu zboru

„Kmetске posojilnice ljubljanske okolice“ v Ljubljani,

kateri bode

дне 23. februarja 1890 ob 1/2 10. uri dopoludne

pisarni zadruga.

Dnevni red:

1. Nagovor ravnatelja.
2. Poročilo blagajnika.
3. Poročilo nadzorstvenega odbora.
4. Volitev ravnateljskega odbora in sicer:
  - a) ravnatelja,
  - b) blagajnika,
  - c) kontrolorja in
  - d) 2 namestnikov.
5. Predlogi društvenikov.

K polnoštevilnej udeležbi vabi častite deležnike najuljudneje

Ravnateljski odbor.

Ljubljana, dne 15. februarja 1890.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Zahvala.

Za vse dokaze sočutja prilikom bolezni in smrti našega nepozabnega

Iv. Nep. Triller-ja

c. kr. davkarskega pristava in bivšega c. in kr. rezervnega častnika

usojamo se izrekati vsem ter zlasti gg. uradnikom, slavni meščanski gardi in gg. čitalnišnim pevcem iskreno svojo zahvalo.

V Novem Mestu, dne 17. februarja 1890.

(144)

Žalujoči ostali.

Izgubila se je

na včerajšnji maskaradi

rozeta z briljanti in rubini.

Kdor jo je našel, odda naj jo proti dobri najdenini uredništvu „Slovenskega Naroda“. (147)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zobozdravnik AVGUST SCHWEIGER

ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Stanuje

(908-33)

v hotelu „Pri Maličih“, II. nadstropje, št. 23.

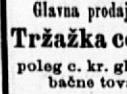
Nova neprekosljliva Pariška plomba, priznana od avtoritet za najboljšo, zobem jednake barve ter nadomesti svojo trajnost z zlato plombo.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

A. KORSIKA

Glavna prodajalnica:
Tržaška cesta 10
polec c. kr. glavne tobačne tovarne.

Odlikovana
umetna in trgovska vrtnarija
v Ljubljani.

Podružnica:
Šelenburgove ulice 6
vis-à-vis c. kr. poš. in telegraf. uradu.

Priporočila se p. n. občinstvu za izdelovanje svežih šopkov in vencev s trakovi in napisi. Ima veliko zalogo trakov mnogovrstne baže in barv; ravno tako ima vedno narejene suhe vence, kakor tudi Makardove vence in bukete, vse v najnovejših fasonih. — Vsa ustna naročila, kakor tudi pismena naročila po pošti se hitro in po ceni izvrše.

Potem priporočila svojo bogato zalogo mnogovrstnih vrtnih in družih semen, pravih in dobro kalilnih, rastlin (cvetlic) v loncih in izdeluje stvari v njegovo stroko spadajoče ter prosi za mnogobrojna naročila.

Z odličnim spoštovanjem

ALOJZIJ KORSIKA.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Velečastiti prijatelji in človekoljubi!

Prošnja za milodare iz ljubezni do bližnjega za dve osebi iz občine Briže, župnije Kolovrat, v Litijem okraju, ki sta vsled dobrotljivosti popolnoma obožali. Mož je 89 let star, je nič manj nego 27 vider ujel, leži že 8 tednov zaradi oslabiljenja, sestra njegova je pa 76 let stara in je bila že 3krat v bolnici. Nemata s čim plačati stanovanja in kupiti drv in živil. Ne moreta prositi niti od hiše do hiše, da bi se preživila in ne umrla od gladi. — Milodari prosijo se poslati pod „J. L.“ pošta Izlake, Zagorje, na Kranjskem. (132-3)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

Ravnokar je izšel in se razpošilja p. n. naročnikom:

IX. zvezek:

I.

Doktor Zober.

Izviren roman.

II.

Mej dvema stoloma.

Izviren roman.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gld. Pri vnanjih naročilih velja poština za posamični nezvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročijo skupno najmanj deset izvodov.

Pobratimi.

Roman.

Spisal

dr. Josip Vošnjak.

Cena 1 gold. 20 kr. (s poštino vred).

Svoji k svojim!

Veseloigra v 1 dejanju.

Spisal

dr. Josip Vošnjak.

Cena 30 kr. (s poštino vred).

Obe knjigi dobivata se v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani in pri knjigotračih.

Blago za obleko

iz pristne ovčje volne, izvrstni Brnski izdelki v najnovejših desinih za pomladno in poletno sezono po čudovito niskih cenah razpošilja

tovarniška zaloga sukna Frank & Pernitza

v Brnu.

Uzorci zastoj. — Gospodje krojači dobé obilne in elegantno opravljene knjige uzorcev po originalnih tovarniških cenah.

Velika zaloga sukna za uniforme za c. kr. državne uradnike, telovadna in gasilska društva i. t. d. i. t. d.

Točno in solidno izvršenje vseh naročil le proti povzetju ali predpošiljativni zneska. (83-6)

Korespondenca v vseh jezikih.

BILANCA

Aktiva

„Kmetске posojilnice ljubljanske okolice“ v Ljubljani za l. 1889.

Pasiva

			gld.	kr.				gld.	kr.
Dec. 31.	1.	Gotovina v blagajnici sklopom leta 1889	4230	31	Dec. 31.	1.	Glavni deleži (100 à 100 gl.)	10000	—
"	2.	Denarji naloženi pri denarnih zavodih	15123	96	"	2.	Opravični deleži (326 à 5 in 14 à 1 gl.)	1644	—
"	3.	Posojila, in sicer:			"	3.	Reservni fond glavnih deležev	4714	72
		a) proti intabulaciji . . . gl. 52.962			"	4.	Posebni rezervni fond	938	63
		b) „ menici 59.913			"	5.	Hranilne uloge	117819	58
		c) „ menici in zastavnemu pismu 10.310	123	185	"	6.	Kapitalizovane obresti hranilnih ulog	4386	82
"	4.	Inventar po 10% odbitku za obrabljenje	185	49	"	7.	Za leto 1890 sprejete obresti posojil	1460	18
"	5.	Zaostale obresti	253	11	"	8.	Neizplačana dividenda opravičnih deležev	30	—
"	6.	Neporavnani prehod. znesek	12	95	"	9.	Dobiček	1996	89
			142990	82				142990	82

Ljubljana, dne 9. februarja 1890.

Za ravnateljski odbor:

Jan. Knez m. p. V. Jenko m. p. Oton Bayer m. p. A. Knez m. p. J. Verhovnik m. p.

Naznanilo nadzorstvenega odbora „Kmetске posojilnice ljubljanske okolice“ v Ljubljani.

Nadzorstvo „Kmetске posojilnice ljubljanske okolice“ je pregledalo in primerjalo letne račune za 1889. leto in Vam naznanja, da so pregledani letni računi in bilanca razpoloženi na spregled v zadruga pisarni, kakor to zahteva §. 30., al. 4. društvenih pravil.

Ljubljana, dne 15. februarja 1890.

(133-3)

Za nadzorstveni odbor:

E. Ločnikar m. p. Dr. Jos. Vošnjak m. p. V. Ogorelec m. p.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.